

25.2.2016

MIETINTÖ

kalastukseen liittyvistä näkökulmista Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen alaisessa kansainvälisessä sopimuksessa kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisten merialueiden biologisesta monimuotoisuudesta
(2015/2109(INI))

Kalatalousvaliokunta

Esittelijä: Norica Nicolai

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	3
PERUSTELUT.....	12
LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA.....	14

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

kalastukseen liittyvistä näkökulmista Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen alaisessa kansainvälisessä sopimuksessa kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisten merialueiden biologisesta monimuotoisuudesta (2015/2109(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen sekä sen XI osan soveltamiseen liittyvän sopimuksen ja sen kalakantoja koskevien määräysten täytäntöönpanosopimuksen (YK:n kalakantasopimus),
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen päätöslauselman, joka koskee YK:n merioikeusyleissopimuksen alaisen oikeudellisesti sitovan kansainvälisen sopimuksen laatimista kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisten merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämisestä ja kestävästä käytöstä,
- ottaa huomioon Rio de Janeirossa 22. kesäkuuta 2012 pidetyssä YK:n kestävän kehityksen kokouksessa hyväksytyn päätösasiakirjan ”Tulevaisuus, jota tavoittelemme”,
- ottaa huomioon YK:n avoimen epävirallisen ad hoc -työryhmän raportit,
- ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sekä Aichin biodiversiteettitavoitteet, jotka kyseisen yleissopimuksen osapuolet hyväksyivät, ja etenkin tavoitteet 6, 10 ja 11,
- ottaa huomioon vuonna 2009 Azoreilla määritetyt tieteelliset kriteerit ja ohjeet ekologisesti tai biologisesti merkittävien merialueiden tunnistamiseksi ja biologista monimuotoisuutta koskevassa sopimuksessa tarkoitettujen suojeltujen merialueiden avomeren ja syvänmeren elinympäristöjen edustavien verkostojen nimeämiseksi,
- ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevassa yleissopimuksessa esitetyn ekologisesti tai biologisesti merkittävien merialueiden kuvaamista koskevan menetelmän, joka on jo johtanut 204:n kriteerit täyttävän alueen kuvaamiseen, joista moni on kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla,
- ottaa huomioon, että ekologisesti tai biologisesti merkittäviä merialueita on kuvattu eteläisellä Intian valtamerellä, itäisellä trooppisella ja lauhkean vyöhykkeen Tyynellä valtamerellä, pohjoisella Tyynellä valtamerellä, kaakkoisella Atlantin valtamerellä, arktisella alueella, luoteisella Atlantin valtamerellä, Välimerellä, eteläisen Tyynen valtameren länsiosissa, koko Karibian alueella ja keskisen Atlantin valtameren länsiosissa mutta ei vielä muilla alueilla,
- ottaa huomioon Rion ympäristö- ja kehitysjulistuksen, Agenda 21 -toimintaohjelman, Agenda 21 -toimintaohjelman täytäntöönpanon jatkamista koskevan ohjelman sekä kestävän kehityksen maailmankokouksen toimintasuunnitelman (kestävää kehitystä koskevan Johannesburgin julistuksen ja sen täytäntöönpanosuunnitelman),

- ottaa huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön FAO:n vastuuntuntoista kalastusta koskevat säännöt, jotka hyväksyttiin FAO:n kokouksessa lokakuussa 1995, sekä niihin liittyvät välineet, etenkin vuonna 1995 tehdyn sopimuksen kansainvälisten suojelu- ja hoitotoimenpiteiden noudattamisen edistämiseksi aavalla merellä toimivien kalastusalusten osalta,
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen toimintaohjelman 2030 (UNGA A/RES/70/1, hyväksytty vuonna 2015) ja kestävän kehityksen tavoitteen 14, joka koskee valtamerien, merien ja meriluonnonvarojen suojelemista ja kestävästä käytöstä,
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen ohjelman tavoitteen 14,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A8-0042/2016),
- A. ottaa huomioon, että meri kattaa maapallon pinta-alasta 71 prosenttia ja että meren osuus maapallon vedestä on 97 prosenttia; ottaa huomioon, että huomattava osuus maailman vielä tutkimattomasta biologisesta monimuotoisuudesta sijaitsee meressä;
- B. ottaa huomioon, että arviolta 64 prosenttia merestä, varsinkin avomerestä ja syvänmerenpohjasta, on kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolista aluetta, johon sovelletaan kansainvälistä oikeutta;
- C. ottaa huomioon, että valtamerillä on tärkeä asema muun muassa maapallon ilmasto- ja sääjärjestelmissä ja että ihminen käyttää valtameriä useisiin toimiinsa, kuten kalastus, energia, kuljetus ja kauppa;
- D. ottaa huomioon, että alle yksi prosentti kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisista merialueista on suojeltu siten, että on perustettu suojeltu merialue, ja että valtaosalla valtamerialueista ei ole olemassa hallintokehystä, jolla olisi oikeudelliset valtuudet perustaa suojeltu merialue;
- E. toteaa, että merialueiden biologisen monimuotoisuuden suojelu ja säilyttäminen on koko ihmiskunnan yhteinen huolenaihe, joten sitä olisi kohdeltava sen mukaisesti;
- F. ottaa huomioon, että terveiden merellisten luontotyyppien ja kestävien kalakantojen ylläpitäminen on olennaista kalastuksen pitkän aikavälin kestävyuden kannalta;
- G. ottaa huomioon, että vuonna 2014 suojellut ekosysteemit kattoivat 15,2 prosenttia maa-alasta ja ainoastaan 8,4 prosenttia merialueista maailmanlaajuisesti;
- H. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos ja happamoituminen pahentavat liikakäytön, saastumisen, merien roskaantumisen sekä merellisten luontotyyppien ja ekosysteemien tuhoutumisen kielteisiä vaikutuksia;
- I. ottaa huomioon, että Rio de Janeirossa 2012 pidetyn YK:n kestävän kehityksen kokouksen päätösasiakirjassa ”Tulevaisuus, jota tavoittelemme” korostettiin taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen edellyttämien luonnonvarojen suojelun ja hoidon olevan kestävän kehityksen yleistavoitteita ja olennaisia edellytyksiä;

- J. ottaa huomioon, että merien ja valtamerien potentiaalia ns. siniseen kasvuun on lähes käyttämättä esimerkiksi uusiutuvan energian ja lääkkeiden valmistuksen alalla, mikä voitaisiin myös nähdä järkevänä kehitysvaihtoehtona nykypäivän kehitysmaille; ottaa huomioon, että meriympäristön lajien ja itse meriympäristön tuntemus, merenpohjan syvyyskartoitus sekä haavoittuvien meriekosysteemien kartoittaminen ovat olennaisia merialan kehittämisen ja sen sinistä taloutta koskevan potentiaalın kannalta;
- K. ottaa huomioon, että merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen ja sen kestävä käyttö liittyvät suoraan pitkän aikavälin kestävään kehitykseen ja niillä on sitä kautta sosiaalista, taloudellista ja ekologista merkitystä kaikille maille ja alueille;
- L. katsoo, että yli 30 vuotta sitten laadittu, kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisia merialueita koskeva nykyinen asiaankuuluva oikeudellinen kehys, joka perustuu avomerten vapautta koskevaan doktriiniin, edellyttää lisätyötä, jotta merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä ja kestäväää käyttöä lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla voidaan edistää menestyksekkäästi;
- M. ottaa huomioon, että meriympäristössä kehitettyjen uusien toimintojen määrä on lisääntynyt viime vuosikymmeninä; ottaa huomioon erilaisten avomeritoimintojen ja niiden meren biologiseen monimuotoisuuteen aiheuttaman vaikutuksen välisen dynamiikan;
- N. ottaa huomioon erilaisten avomeritoimintojen vuorovaikutuksen ja kumulatiiviset seuraukset sekä sen, että toiminnoilla on vaikutusta merialueiden biologiseen monimuotoisuuteen;
- O. ottaa huomioon, että YK:n yleiskokous perusti vuonna 2004 avoimen epävirallisen ad hoc -työryhmän, jonka tarkoituksena on tutkia ja analysoida merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä ja kestäväää käyttöä kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla;
- P. ottaa huomioon, että työryhmä suositteli vuonna 2011, että aloitettaisiin prosessi puitteiden ja uusien etenemistapojen tunnistamiseksi muun muassa laatimalla monenvälinen sopimus merioikeusyleissopimuksen puitteissa ja että prosessissa käsiteltäisiin yhdessä merten geenivarjoja koskevia kysymyksiä (mukaan lukien hyötyjen jakamiseen liittyvät kysymykset), aluekohtaisten hallinnointivälineiden kaltaisia toimenpiteitä (mukaan lukien suojellut merialueet), ympäristövaikutusten arviointiprosesseja, valmiuksien vahvistamista ja meriteknologian siirtoa;
- Q. ottaa huomioon, että vuonna 2011 perustetun työryhmän yhteispuheenjohtajien laatimassa yhteenvedossa todetaan, että ekologisesti ja biologisesti merkittävien alueiden kuvaamista koskevan tieteellisen menetelmän ja näiden alueiden nykyisen tunnistamisen/nimeämisen välillä on kuilu, koska millään globaalilla foorumilla ei ollut tuolloin virallisia valtuuksia hoitaa asiaa ja koska alueelliset ja alakohtaiset foorumit törmäsivät alan toimissaan laillisuuskysymyksiin;
- R. ottaa huomioon, että tässä yhteispuheenjohtajien yhteenvedossa todettiin, että vallitsevan tilanteen rajoitteet ja puitteet on tunnustettu yleisesti;

- S. ottaa huomioon, että kesäkuussa 2012 pidetyn Rio+20-kokouksen loppuasiakirjassa valtion- ja hallitusten päämiehet sitoutuivat käsittelemään kiireellisesti – työryhmän työhön tukeutuen ja ennen YK:n yleiskokouksen 69. istunnon päättymistä – merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä ja kestävää käyttöä kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla muun muassa tekemällä päätöksen merioikeusyleissopimukseen liittyvän kansainvälisen välineen luomisesta;
- T. ottaa huomioon, että kalastuksella on yksinään ja yhdessä ilmastonmuutoksen, merien saastumisen tai muiden mereen liittyvien toimintojen kanssa huomattava vaikutus merialueiden biomassaan ja biologiseen monimuotoisuuteen, joten kalastuksen vaikutukseen merialueiden biologiseen monimuotoisuuteen kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla olisi sovellettava kaikkia merten suojelu- ja hoitotoimenpiteitä näiden vaikutusten estämiseksi tai minimoimiseksi; ottaa lisäksi huomioon, että kalastus ei ole valtamerissä ainoa ihmisen aiheuttama luonnonvarojen kuolleisuustekijä eikä sen pitäisi olla kansainvälisen toiminnan yksinomaisen kohde;
- U. ottaa huomioon, että muun muassa mineraalien louhinta, energian poraus ja merenpohjan käyttö urbaaneihin tarkoituksiin ovat nykyisin myös kalavarojen kuolleisuustekijä ja että merialueiden kehittämisessä saattaa tulevaisuudessa ilmetä ennakoimattomia kuolleisuustekijöitä, joita on varottava;
- V. ottaa huomioon, että merialueiden biologinen monimuotoisuus on jo kärsinyt merkittävästä rappeutumisesta; toteaa, että tulevien sukupolvien kalastusmahdollisuuksien säilyttäminen sekä merialueiden biologisen monimuotoisuuden suojelu ja meren ekosysteemien säilyttäminen liittyvät läheisesti toisiinsa;
- W. toteaa, että kestävät ja valikoivat pyyntimenetelmät ovat kalavarojen kestävä hoidon ja tahattomien saaliiden minimoimisen keskeinen väline ja auttavat merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämisessä;
- X. katsoo, että merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen ja luonnonvarojen kestävä käyttö edellyttävät kaikkien mereen liittyviä toimintoja harjoittavien toimijoiden välistä koordinoitua ja konsultointia;
- Y. toteaa, että unionin syrjäisimmillä alueilla on luonteensa vuoksi erityisiä maantieteellisiä ja joskus myös geopoliittisia olosuhteita ja että nämä alueet on sisällytetty erityisiin alueellisiin yhteistyömekanismeihin;
- Z. toteaa, että kalastus on erittäin tärkeä toiminto, jota suoritetaan sekä kansallisen lainkäyttövallan alueilla että niiden ulkopuolella;
- AA. toteaa, että unionilla on keskeinen asema merien ja valtamerien globaalissa hallinnassa ja sillä on kansainvälisesti huomattavaa vaikutusvaltaa kalastusalalla myös siksi, että se osallistuu seitsemäntoista alueellisen kalastuksenhoitojärjestön toimintaan; toteaa, että tämä johtava asema tarkoittaa, että unionin on harjoitettava aktiivista politiikkaa merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi maailmanlaajuisesti;
- AB. toteaa, että YK:n kalakantasopimus, jossa määritellään sopimuspuolten oikeudet ja velvoitteet hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen

säilyttämisen ja hoidon osalta, on kattava ja tulevaisuuteen suuntautunut asiakirja, jota ei pitäisi muuttaa, heikentää tai vesittää ja jonka täysimääräinen täytäntöönpano on varmistettava tehostetuilla yhteistyöprosesseilla, joita uudessa kansainvälisessä välineessä on määrä hyväksyä;

- AC. toteaa, että olisi otettava opikseen unionin viimeaikaisista erimielisyyksistä Färsaarten ja Islannin kanssa, jotta kantoja voidaan hoitaa kestävästi maailmanlaajuisesti;
- AD. katsoo, että kaikilla mailla on oikeus hyötyä luonnonvarojensa säilyttämisestä ja kestävästä käytöstä merioikeusyleissopimuksen mukaisesti;
- AE. panee merkille, että valtioilla on velvoite suojella ja säilyttää meriympäristöä sekä suojella harvinaisia ja hauraita ekosysteemejä ja herkkien, harvinaistuneiden, vaarantuneiden tai uhanalaisten lajien ja muiden meren elollisten luonnonvarojen elinympäristöä;
- AF. ottaa huomioon, että YK:n kalakantasopimuksessa määritellään kehys kalastuksenhoidon ennalta varautuvien ja ekosysteemipohjaisten lähestymistapojen, hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilytys- ja hoitotoimenpiteiden sekä osa-alueellisten ja alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen ja järjestelyjen kautta toteutettavan kansainvälisen yhteistyön soveltamiseksi; toteaa, että sen tosiasiallista täytäntöönpanoa olisi edelleen tehostettava;
- AG. toteaa, että YK:n yleiskokouksen päätöslauselmissa 61/105 ja 64/72 kehoitetaan valtioita ja alueellisia kalastuksenhoitojärjestöjä varmistamaan avomeren resurssien tosiasiallinen säilyttäminen ja estämään pohjakalastuksen merkittävä haittavaikutus haavoittuviin meriekosysteemeihin kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla;
- AH. ottaa huomioon valmiuksien kehittämistä koskevat kehitysmaiden oikeudet ja erityisvaatimukset ja tukee niitä, jotta kehitysmaat voivat hyötyä luonnonvarojen sekä hajanaisten kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämisestä ja kestävästä käytöstä;
- AI. ottaa huomioon, että ns. Koben prosessin toimien yhteydessä tunnustetaan niiden tonnikalakantoja hoitavien kalastuksenhoitojärjestöjen jo toteuttamat toimet, jotka ovat tehneet riippumattomia arvioita toiminnasta, ja kehoitetaan kyseisiä kalastuksenhoitojärjestöjä tekemään säännöllisesti näitä arvioita ja julkistamaan niiden tulokset sekä panemaan niiden perusteella tehdyt suositukset täysimääräisesti täytäntöön; toteaa, että YK:n yleiskokous ja kalastuskomitea ovat myös vaatineet, että muut alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt toimivat samoin, ja että tällaisia arvioita onkin tehty;
- AJ. toteaa, että alueellisia kalastuksenhoitojärjestöjä on luotu ja että jotkut niistä pyrkivät perustamaan suojeltuja merialueita voidakseen säilyttää kalakantoja kestävällä tasolla ja palauttaa niitä sille;
- AK. ottaa huomioon, että biologista monimuotoisuutta koskeva yleissopimus on antanut työryhmille sysäyksen kuvata ekologisesti tai biologisesti merkittäviä merialueita kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla ja että näiden työryhmien tulokset ovat nyt laajalti saatavilla luonnonvarojen hoitamista koskeviin

konsultointitarkoituksiin biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen verkkosivustolla;

- AL. toteaa, että tieteellisen tiedon ja tietämyksen kerääminen ja jakaminen ovat äärimmäisen tärkeitä, jotta päätökset voidaan tehdä vilpittömin mielin ja parhaimpien saatavilla olevien tieteellisten neuvojen pohjalta;
- AM. toteaa, että meriympäristön muovijätteen aiheuttama ympäristöongelma on suora uhka merialueiden biologiselle monimuotoisuudelle, että ongelman torjunnan laajuutta ja välineitä ei edelleenkään ole tutkittu tarpeeksi ja että ongelman ratkaiseminen voisi olla taloudellinen mahdollisuus;
- AN. toteaa, että työryhmä korosti 23. tammikuuta 2015 antamassaan asiakirjassa tarvetta kattavaan maailmanlaajuiseen järjestelmään, jossa otettaisiin paremmin huomioon merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen ja hoito kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla;
- AO. toteaa, että unioni kehittää aktiivisesti ja kannustaa parhaita käytäntöjä kalavarojen kestäväen käytön saavuttamiseksi sekä kannustaa ja rahoittaa muun muassa Horisontti 2020 -ohjelman kautta tietojen keräämistä, tutkimusta ja kestävää kehitystä;
- AP. ottaa huomioon, että työryhmä ilmaisi 23. tammikuuta 2015 tukensa suositukselle laatia yleissopimuksen alainen kansainvälinen oikeudellisesti sitova väline;
- AQ. ottaa huomioon, että YK:n yleiskokous hyväksyi 19. kesäkuuta 2015 päätöslauselman, joka koskee YK:n merioikeusyleissopimuksen alaisen oikeudellisesti sitovan kansainvälisen sopimuksen laatimista kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisten merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämisestä ja kestävästä käytöstä;
1. pitää tervetulleena YK:n yleiskokouksen päätöstä luoda merioikeusyleissopimuksen alaisuuteen kansainvälinen oikeudellisesti sitova väline, joka koskee merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä ja kestävää käyttöä kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla, jotta muun muassa nykyiset puutteet korjattaisiin; korostaa, että tämä prosessi ei heikennä nykyisiä asiaankuuluvia välineitä tai kehyksiä eikä asiaa käsittelevien globaalien, alueellisten ja alakohtaisten elinten (esimerkiksi alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt) toimintaa; painottaa, että tämän uuden välineen kehittämisessä on tärkeää edistyä nopeasti mutta huolellisesti ja siten, että luonnos saataisiin valmiiksi ennen vuoden 2017 loppua;
  2. korostaa merioikeusyleissopimuksen visiota, tarjoamia mahdollisuuksia ja sen merkitystä valtioiden hyvälle suhteille ja luonnonvarojen kestäväälle kehitykselle, mutta toteaa, että uudet paineet ja mahdollisuudet edellyttävät yleissopimuksen mukauttamista;
  3. korostaa valtamerien ja merien ja niiden luonnonvarojen säilyttämisen ja kestäväen käytön tärkeyttä; kehottaa unionia ja kansainvälistä yhteisöä edistämään merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä ja kestävää käyttöä panemalla täytäntöön muiden toimenpiteiden ohella nykyaikaisia ja kestäviä meriekosysteemin hoitokonsepteja, valtamerien hallinnointiperiaatteita, meren luonnonvarojen hyödyntämisen ja kalastuksen hallinnointia (muun muassa mineraalien louhintaa ja energian poraus)

soveltamalla tieteeseen perustuvaa merialueiden hallintoa, kantojen palauttamista kestäväen enimmäistuoton mahdollistavien tasojen yläpuolelle ja pitämistä niillä, ekosysteemipohjaista hallinnointia ja merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä, nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanoa sekä ennalta varautuvaa lähestymistapaa;

4. huomauttaa, että jäsenvaltioiden on toteuttava toimia hoitosuunnitelmien toteuttamiseksi, valvottava sääntöjen soveltamista, syvennettävä tietopohjaansa ja vahvistettava merialueiden biologista monimuotoisuutta käsitteleviä tutkimusverkostoja ja koordinoitua, jotta voidaan vastata paineeseen saavuttaa merialueiden biologinen monimuotoisuus vuoteen 2020 mennessä;
5. tunnustaa unionin ja komission myönteisen ja johtavan roolin ja tukee sitä, kun otetaan huomioon unionin kalatalousteollisuuden ja -markkinoiden merkittävä asema ja se, että unionin kalastuspolitiikalla pyritään kestävään kehitykseen;
6. toteaa, että unionilla on ollut tärkeä rooli meren elävien luonnonvarojen kestäväen hoidon varmentamisessa ja etenkin laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS-kalastus) torjunnassa; korostaa, että LIS-kalastus on luonteensa vuoksi uhka merialueiden biologiselle monimuotoisuudelle ja vaarantaa vakavasti meriekosysteemien suojelun; toteaa, että unioni on nostanut LIS-kalastuksen torjunnan etusijalle ja että kansainvälinen yhteistyö on välttämätöntä torjunnan onnistumiseksi; kannustaa FAO:ta ja alueellisia kalastushoitojärjestöjä lisäämään ponnistelujaan monenvälisen yhteistyön parantamiseksi;
7. korostaa ympäristömerkinnän myönteistä roolia merestä saatujen tuotteiden alalla, koska merkintä mahdollistaa sen, että kuluttajat myötävaikuttavat luonnonvarojen kestävään käyttöön ja merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen tehdessään tietoon perustuvia päätöksiä;
8. kannustaa komissiota edelleen koordinoimaan ja varmistamaan, että ihmisen toiminnan ja myös kalastuksen ja merenpohjan ja valtamerien kaiken hyödyntämisen vaikutus kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisten merialueiden biologiseen monimuotoisuuteen hoidetaan asianmukaisesti uudessa kansainvälisessä sopimuksessa, sekä edistämään tätä; panee lisäksi merkille, että on tarpeen edistää nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanoa ja kehittää tarvittavia hallintovälineitä yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi;
9. kannustaa alueellisia kalastushoitojärjestöjä varmistamaan suositustensa täysimääräisen täytäntöönpanon, jatkamaan säännöllisiä riippumattomia arvioita ja varmistamaan näiden arvioiden asianmukaisen toteutuksen;
10. vaatii komissiota tukemaan ja edistämään kokonaisvaltaista ja kattavaa lähestymistapaa suojeltuihin merialueisiin, koska säilyttämistoimien todellinen koordinointi ja yhteistyö eivät ole mahdollisia ilman, että niihin osallistuvat mahdollisimman monet sellaiset sidosryhmät, jotka ovat mukana meriin ja valtameriin liittyvien ihmisen toimintojen kattavassa valikoimassa;

11. kannustaa ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään ekologisesti tai biologisesti merkittävien merialueiden nimeämistä ja täytäntöönpanoa kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla;
12. kehottaa komissiota toimimaan kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa, jotta yleissopimuksen puitteissa tehtävän uuden kansainvälisen sopimuksen myötä jatketaan tuki- ja edistystoimia sellaisen institutionaalisen mekanismin kehittämiseksi, jolla yksilöidään, hallinnoidaan ja vahvistetaan tarvittavat määräykset selkeiden, johdonmukaisten, toimivien ja edustavien suojeltujen merialueiden verkostojen seurantaa ja täytäntöönpanoa varten, koska verkostot ovat tärkeitä ekologisen ja biologisen yhteyden varmistamisessa;
13. kehottaa komissiota tuottamaan kattavia tietoja merialueiden biologisesta monimuotoisuudesta Euroopan aluevesillä; katsoo, että on tarpeen koota näitä tietoja, koska 80 prosenttia meristrategiapuitedirektiivissä katetuista lajeista ja elinympäristöistä on luokiteltu tuntemattomiksi;
14. kehottaa unionia omaksumaan johtavan aseman meriympäristön muovijätteen torjunnassa ja antamaan rahoitusta alan tutkimukseen osana sinistä taloutta;
15. korostaa, että tällä uudella kansainvälisellä sopimuksella olisi varmistettava kaikkien sidosryhmien tasapuoliset toimintaedellytykset; katsoo, että kyseisessä sopimuksessa olisi myös käsiteltävä kehitysmaiden ja etenkin pienten saarivaltioiden erityistarpeita valmiuksien kehittämisen alalla, jotta voidaan saavuttaa muun muassa suojeltuja merialueita koskevat kansainvälisen yhteisön tavoitteet;
16. vaatii komissiota edistämään tehostettua yhteistyötä, koordinointia, avoimuutta ja vastuuvälillisyyttä kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien välillä ja myös uusien neuvoteltujen välineiden, YK:n kalakantasopimuksen nykyisten välineiden ja FAO:n välineiden sekä alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen ja muiden alan elinten kuten Kansainvälisen merenpohjajärjestön ja Kansainvälisen merenkulkujärjestön välillä;
17. kehottaa YK:ta toimimaan valtioiden kanssa nykyisten sääntöjen täytäntöönpanon tehostamiseksi ja tarpeen vaatiessa sellaisten lisäsääntöjen luomiseksi, jotka voisivat välillisesti auttaa avomeren biologisen monimuotoisuuden suojelussa ja parantaa sosiaalisia, turvallisuus- ja seurantaoloja; katsoo, että tällaisia olisivat esimerkiksi FAO:n alaisuudessa kehitetyn kalastusalusten maailmanlaajuisen rekisterin kaltaisen alusten keskitetyn rekisteröintivälineen kaltaiset maailmanlaajuiset hallintovälineet, mutta toteaa, että kalastajille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa ei pitäisi lisätä;
18. korostaa, että kalastustoiminnan vaikutukset merialueiden biologiseen monimuotoisuuteen kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla on otettava osaksi alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen valtuuksia;
19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan ja edistämään merioikeusyleissopimuksen puitteissa tehtävän uuden kansainvälisen sopimuksen valtuuksien piirissä sellaisen institutionaalisen mekanismin kehittämistä, jolla ympäristövaikutuksen ennakoarvioinnit pannaan täytäntöön sellaisten toimien osalta, joilla on mahdollisesti merkittävä vaikutus meriympäristöön, kuten merioikeusyleissopimuksen 206 artiklassa vaaditaan ja myös meren luonnonvarojen

hyödyntämisen osalta, siten että käytetään käytännöllisyyden rajoissa vankkaa tieteellistä perustaa, ja kehottaa liittämään näihin toimintoihin yksityiskohtaisen ympäristö- ja sosioekonomisten näkökohtien seurannan;

20. kehottaa komissiota uuden kansainvälisen sopimuksen puitteissa vaatimaan merellä tapahtuvan ympäristövahingon tunnustamista ja tällaisesta vahingosta vastuussa olevien ketjun selvittämistä;
21. kehottaa komissiota patistamaan valtioita ratifioimaan merioikeusyleissopimuksen tai liittymään siihen;
22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman YK:n yleiskokoukselle ja tulevan kansainvälisen sopimuksen tekstin laadinnasta vastaavalle valmistelevalle toimikunnalle.

PERUSTELUT

Taustaa

YK otti maailman vesien suojelun tärkeyden esille Agenda 21 -toimintaohjelmaksi kutsutussa asiakirjassa, joka julkaistiin Rio de Janeirossa, Brasiliassa 3.–14. kesäkuuta 1992 pidetyn YK:n ympäristö- ja kehityskonferenssin tuloksena. Tämä osoitti, että kansainvälinen yhteisö myönsi kansainvälisen lähestymistavan tarpeen merialueiden biologisen monimuotoisuuden pilaantumisen ja lisääntyneiden uhkien hallitsemiseksi. Seuraava vaihe oli kestävä kehitystä koskeva Johannesburgin julistus ja sen täytäntöönpanosuunnitelma, jotka hyväksyttiin Etelä-Afrikassa 2.–4. syyskuuta 2002 pidetyssä YK:n huippukokouksessa. Rio de Janeirossa vuonna 2012 pidetyn viimeisimmän YK:n kestävän kehityksen kokouksen tuloksena hyväksytyssä asiakirjassa (Rio+20) kansainvälinen yhteisö ilmaisi linkkinä ensimmäiseen Rion Agendaan päättäväisyytensä ympäristöongelmien torjuntaan ja tarpeen kestäväan kehitykseen. Tämä osoittaa, että vaikka YK ja kaikki näiden julistusten ja sopimusten osapuolet sitoutuvat näihin tavoitteisiin, niiden on mukautettava suunnitelmansa ja painopisteensä nopeasti kehittyvään maailmaan, jossa joka vuosi lisääntyvät toiminnot ovat yhä monipuolisempia.

YK hyväksyi tässä yhteydessä vuonna 1995 kalakantasopimuksen, joka on vuoden 1982 merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosopimus. Kalastusyhteisö pitää YK:n kalakantasopimusta hyvänä sopimuksena, jossa vahvistetaan hyvä oikeudellinen kehys antamalla tarvittavat välineet, joilla pystytään kehityksen mukana samalla kun noudatetaan ja päivitetään ydintavoitteita.

Vastauksena kansainvälisen yhteisön huoliin ja keskusteluihin merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä ja kestävä käyttöä kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla koskevan nykyisen kehityksen tehokkuudesta YK:n yleiskokous perusti vuonna 2004 antamansa päätöslauselman 59/24 73 kohdassa avoimen epävirallisen ad hoc -työryhmän. Yksi tämän työryhmän tavoitteista oli analysoida ja esittää mahdollisuutta edistää kansainvälistä yhteistyötä ja koordinaatiota merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja kestäväksi käytöksi kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla. Työryhmän raporttien perusteella YK:n yleiskokous aikoi tehdä päätöksen lainkäyttövallan ulkopuolisten alueiden kehittämisestä ennen yleiskokouksen 69. istunnon päättymistä. Kokouksensa tuloksena työryhmä esitti YK:n yleiskokoukselle vuonna 2011 suosituspaketin, joka koskee *meren geenivaroja, suojeltuja merialueita, ympäristövaikutusten arviointiprosesseja ja valmiuksien kehittämistä*.

Työryhmä esitti joulukuussa 2015 tuoreimman raporttinsa, jossa se korosti tarvetta kattavaan maailmanlaajuiseen järjestelmään, jolla voidaan paremmin puuttua tähän aiheeseen, ja suositti merioikeusyleissopimuksen alaisen oikeudellisesti sitovan kansainvälisen välineen laatimista merialueiden biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja kestäväksi käytöksi kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla. Tähän suositukseen perustuen YK:n yleiskokous päätti vuonna 2015 perustaa valmistelevan toimikunnan, jonka tarkoituksena on laatia oikeudellisesti sitova kansainvälinen väline vuoden 2017 loppuun mennessä ennen hallitustenvälisen konferenssin pitämistä.

Esittelijän kanta

Mereen liittyvät toiminnot kehittyvät ja lisääntyvät nopeaa vauhtia, ja siksi merialueiden biologisen monimuotoisuuden kestävyys ja säilyttämiseen kohdistuva paine kasvaa jatkuvasti. Esittelijä panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille YK:n yleiskokouksen ja avoimen epävirallisen ad hoc -työryhmän käynnissä olevan työn, sillä työryhmä onnistui suuresta vastustuksesta huolimatta siirtämään merialueiden biologista monimuotoisuutta kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla koskevan aiheen vaiheeseen, jossa oikeudellisesti sitovan kansainvälisen välineen toteutumista voidaan odottaa.

Samanaikaisesti esittelijä haluaisi huomauttaa, että on erittäin tärkeää sisällyttää kalastustoiminta tähän uuteen välineeseen. On vaikea kuvitella mitään tehokasta ja hyvin koordinoitua meribiologiaan liittyvää välinettä, johon ei sisälly yhtä tärkeimmistä vesillä tapahtuvista toiminnoista eli kalastusta. Tämän ei myöskään pitäisi käsittää YK:n kalakantasopimuksen muuttamista tai peruttamista, sille se tarjoaa esimerkiksi EU:n tapauksessa kehyksen, joka – jos se pannaan asianmukaisesti täytäntöön – voi saada aikaan parannuksia ja tuloksia. Esittelijä esittää sen sijaan YK:n kalakantasopimuksen sisällyttämistä uuteen sopimukseen niin, että vuoden 1995 sopimuksesta tehdään tämän uuden oikeudellisesti sitovan kansainvälisen sopimuksen perusta ja ennen kaikkea alueellisia kalastuksenhoitojärjestöjä ja suojeltuja merialueita kaikkiin muihin mereen liittyviin toimintoihin kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisia alueita koordinoiva väline.

Tämä uuden sopimuksen olisi lisäksi sisällettävä vastuuvollisuusvälineitä kaikille asiaan liittyville toimijoille, koska ilman tällaisia välineitä on vaikea odottaa todellista tehokkuutta ja edistystä. Valmiuksien kehittäminen ja tiedon jakaminen olisi myös asetettava ensisijalle, kun otetaan huomioon kehitysmaiden tarpeet. Tästä näkökulmasta ja parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi EU:n olisi oltava edelleenkin johtavassa asemassa tämän uuden välineen kehittämisessä ja täytäntöönpanoprosessissa.

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	17.2.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 21 -: 0 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Marco Affronte, Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, David Coburn, Richard Corbett, Diane Dodds, Raymond Finch, Ian Hudghton, Carlos Iturgaiz, Werner Kuhn, António Marinho e Pinto, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Liadh Ní Riada, Ulrike Rodust, Remo Sernagiotto, Isabelle Thomas, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	José Blanco López, Anja Hazekamp, Francisco José Millán Mon, Lidia Senra Rodríguez
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Liliana Rodrigues